

РЕШЕНИЕ

№ 7632

гр. София, 17.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10895** по описа за **2021** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ДНСК срещу решение от 28.09.2021 г. по НАХД № 6982/2020 по описа на СРС, НО, 23 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № С-4-ДНСК-32/21.05.2020 г., издадено от заместник-началник на Дирекция за национален строителен контрол, с което на основание чл.237, ал.1, т.15 от ЗУТ на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лева за нарушение на чл.137, ал.3, вр. чл.163, ал.2, т.1 и ал.3 от ЗУТ.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно. Моли се то да бъде отменено. Алтернативно е направено искане делото да бъде върнато на СРС за ново разглеждане от друг състав. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. Г., който поддържа касационната жалба и моли оспореното решение да бъде отменено. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът - [фирма] – в съдебно заседание се представлява от адв. Ч., която оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде потвърдено. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Ю., който счита касационната жалба за неоснователна и моли тя да бъде оставена без уважение.

Административен съд София – град, I касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че [фирма] притежава удостоверение № IV-TV 018763, издадено от К. на строителите в България за строежи първа група, от трета до пета категория, съгласно чл.5,ал.4 от ПРВВЦПРС. Дружеството било строител на строеж: „Жилищна сграда с магазин, офис, две нива подземни гаражи и ограда по индивидуален проект, изцяло в имота на възложителя“, находящ се в ПИ с идентификатор 68134.1006.1376 по К., УПИ III-1010,1011 - „за ЖС, магазини, гаражи и ПГ, кв. 10, местност „М. ливади - изток“, район „Т.“ - СО по плана на [населено място], с издадено разрешение за строеж № 163/04.07.2019 г. и открита на 18.09.2019 г. строителна площадка.

Съгласно одобрения на 06.03.2019 г. инвестиционен проект по част „Конструктивна“ - временно укрепване на строителния изкоп, по границите на имота с УПИ II и с „ [улица], се предвижда изкопът да бъде укрепен с пилоти през 1,00м /стоманени профили I./, да се изпълни изкоп за ивичен бетонов фундамент за стоманени подкоси, които се заваряват за пилотите и след което се излива бетона на ивичния фундамент под подкосите на укрепването със стоманените профили. Към 12.12.2019 г. на място били изпълнени пилоти, укрепени с анкери, но не били изпълнени предвидените по проект метални подкоси. Не е бил излят и ивичен бетонов фундамент в изкопа.

На 12.12.2019 г. в РДНСК С. постъпило уведомление с вх. № С.-4701-10-143/12.12.2019 г. от инж. В. О. Щ. - управител на [фирма], за възникнала авария на горепосочения строителен обект. Същият ден служители на РДНСК-С. извършили проверка на място, в хода на която установили, че е възникнала авария, изразяваща се в свличане на изпълнено укрепване и земни маси на масов изкоп, в участъка между оси „А“ и „И“ с приблизителна дължина около 20м. и дълбочина около 9,00 м в най-ниската си част. В резултат на авариралото укрепване е пропаднал участък от земното легло и част от уличното платно към „Ш. Ш.“, заедно със временната строителна ограда. Пропаднал в изкопа бил и стълб за улично осветление. В обрушения скат по [улица] било установено наличие на прекъснат етернитов водопровод, със зона на отстранена предишна авария, като част от изкопа бил наводнен. Констатациите на проверяващите били обективирани в Констативен акт № С.- 4701/12.12.2019 г.

Със заповед № ДК-09-С-9/12.12.2019 г. на началника на РДНСК С., на основание чл. 8, ал.2, т. 1 и т.2 от Наредба №1 за обследване на аварии в строителството, било спряно изпълнението на всички видове строително-монтажни работи на строежа, с изключение на мерките за незабавно обезопасяване на строежа и укрепителни мерки, предписани от квалифицирано правоспособно техническо лице, с оглед локализиране

на аварията и недопускане на увреждане на съществуващи сгради в съседни имоти. За обследване на аварията със заповед № ДК-13-С-9/12.12.2019 г. на Началника на РДНСК – С., била назначена техническа експертна комисия с председател инж. П. Н. Т. и членове доц. д-р инж. И. В. М., д-р инж. Б. В. Б., доц. д-р инж. геол. И. Й. И. и Т. И. Г.. Била изготвена техническа експертиза от така сформиранията комисия, която дала заключение, че неспазването и промяната по част „Конструктивна“ – временно укрепване на строителния изкоп, както и липсата на изчисления за използвания начин на укрепване, са причина изпълненото укрепване да не издържи увеличения натиск вследствие водопокачването на водното ниво и водонасищането на почвата в участъка откъм [улица], като вероятно е възникнал „скрит“ теч на вода от уличния водопровод.

Предвид извършените констатации било прието, че дружеството е извършило нарушение на чл.137, ал.3, вр. чл.163, ал.2, т.1 и ал.3 от ЗУТ и бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № С-4/11.03.2020 г. в присъствие на управителя В. Щ.. Срещу акта постъпило възражение с вх. № С19-4701-01-921/19.03.2020 г., в което са развити доводи, че не е налице отклонение от проекта, тъй като укрепването не е било завършено, а в процес на изпълнение към момента на осъществяване на аварията. Посочва се, че аварията е причинена от изтичане на вода от дефектирал уличен водопровод. Твърди, че не е отчетено, че е била изпълнена допълнителна укрепителна мярка съгласно препоръка в проекта в част „Инженерна геология и хидрогеология“, а именно усилване с анкери, което е предотвратило по-значителни последствия от аварията.

Въз основа на така съставения АУАН и при преценка на възраженията като неоснователни било издадено атакуваното НП № С-4-ДНСК-32/21.05.2020г.

Решението на СРС е валидно, допустимо, но по същество неправилно.

Съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 137, ал. 3 от ЗУТ, строежите се изпълняват в съответствие с предвижданията на подробния устройствен план и съгласувани и одобрени инвестиционни проекти при условията и по реда на този закон. Според чл. 163, ал. 2, т. 1 от ЗУТ, строителят носи отговорност за изпълнението на строежа в съответствие с издадените строителни книжа и с изискванията на чл. 169, ал. 1 и 3, както и с правилата за изпълнение на строителните и монтажните работи и на мерките за опазване на живота и здравето на хората на строителната площадка. Според ал. 3 на същата разпоредба, строителят носи имуществена отговорност за причинени щети и пропуснати ползи от свои виновни действия или бездействия.

Видно от съставения протокол на техническа експертна комисия за обследване на възникнала авария, въз основа на който е съставен АУАН, съответно е издадено НП, на място предвидените в част „Конструктивна“ от одобрения инвестиционен проект пилоти са изпълнени чрез забиване с вибрация, но не са изпълнени подкосите. Направена е дъсчена облицовка, пилотите са частично обединени чрез стоманени профили, закотвени с ИВО анкери, като за изграденото укрепване не е представена проектна документация. Според заключението на Техническата експертна комисия, е налице виновно поведение на строителя [фирма], тъй като същият е допуснал отклонение от одобрения инвестиционен проект по част „Конструктивна“, което е станало причина изпълненото укрепване да не издържи увеличения натиск, в резултат

на покачването на водното ниво и водонасищането на почвата в участъка откъм [улица], където е установено пропадане на пътното платно.

От техническата експертна комисия е констатирано, че не е изпълнено предвиденото в част „Конструктивна“ от одобрения инвестиционен проект пилотно укрепване по границите на строежа. СРС не обсъдил в решението си констатациите в съставения протокол от техническата експертна комисия, не е обсъдил в пълнота и свидетелските показания на експертите, които са били част от техническата експертна комисия. В резултат, съдът е достигнал до неправилен извод за недоказаност на констатираното нарушение. Видно от показанията на членовете на техническата експертна комисия, укрепването на изкопа не е било изпълнено, съобразно одобрения инвестиционен проект, тъй като не са изпълнени предвидените в част „Конструктивна“ подкоси, които следва да служат за укрепване на изкопа заедно с пилотите.

По смисъла на посочените като нарушение разпоредби, цитирани по-горе в настоящото решение, строителят е длъжен да изпълни строежа, съобразно предвижданията на ПУП, както и съобразно одобрения инвестиционен проект. След като строителят е допуснал отклонение и неизпълнение на одобрения инвестиционен проект, той е осъществил състава на описаното в АУАН и НП нарушение.

От касатора не са ангажирани никакви писмени доказателства – одобрени строителни книжа, оборващи констатациите на техническата експертна комисия, както и на административнонаказващия орган, поради което касационният състав приема, че безспорно е установено посоченото в АУАН и НП нарушение и правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството-строител.

Съгласно чл. 237, ал. 1, т. 15 от ЗУТ, началникът на Дирекцията за национален строителен контрол или упълномощено от него длъжностно лице налага имуществена санкция на юридическо лице или едноличен търговец, както следва: на строител на строеж, неизпълнил задължение по чл. 163, ал. 2, т. 1 - 5 - в размер от 5000 до 30 000 лв. В случая имуществената санкция е ориентирана към законоустановения минимум, поради което същата не е прекомерна предвид характера на извършеното нарушение.

Касационният състав приема, че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като нарушението не само не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от други нарушения от същия вид, но е и със значителна обществена опасност, което обуславя и необходимостта от налагане на санкция в по-висок размер.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 3 от ГПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 28.09.2021 г. по НАХД № 6982/2020 по описа на СРС, НО, 23 състав.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № С-4-ДНСК-32/21.05.2020 г., издадено от заместник-началник на Дирекция за национален строителен контрол, с което на основание чл.237, ал.1, т.15 от ЗУТ на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 лева за нарушение на чл.137,

ал.3, вр. чл.163, ал.2, т.1 и ал.3 от ЗУТ.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от В. О. Щ., да заплати на ДНСК сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.